

פירמידה של גזעים

תזכרון ענקית להג-

שדרכה רגל האיש הלבן ביבשת השחורה. הטבע גם הוא לצידיה של הילידים: אם תמשך ההתרחבות בקצב הנוכחי יהיה היחס בסוף המאה 6 כושים על כל לבן.

מחייך לו גים בצחצחו את רהיטי ארוגיו, מחייך לו גים במעמקי המכרה האפל במשמרת של 8 שעות. הוא מסתכל במצבת הפורטריק — סמל כבוש השחורים בידי הלבנים וחושב "יבנו להם הלבנים מצבות זכרון, ערים, מכרות ותעשיות, תפתח הארץ — גים יודע לסבול ולחכות..."

כִּיבְרִית. וגים גם אינו בודד, כי איננו בן העם היחיד הגר בדרום-אפריקה, שצבע עורו אינו לבן. בערי הדומיניון הגדול, בעירות הפורות על פני הוולדט (שדות ענק פוריים) מרוכזות עדות גדולות של הודים שחומי-העור. גם אותם דחקים הלבנים למושבות סגורות, נפרדות, שמהן אסור לצאת בלי רשיון מיוחד. בחשמלית ובאוטובוס, נוסעים הם רק במקומות המיוחדים לכושים. וההודים, הגאים מטבעם, בני עם חופשי, שהקים לו מדינה מזכרת ומכובדת בעולם, אינם מסכימים ל"קולוריר", קרי-הצבע המפורסם, היודע רק שתי שכיבות אנושיות — לבנה והצבי עונית.

מלחמה זאת למען זכויות הצבועים, ובפרט ההודים, באפריקה הדרומית היתה אחת מפעולותיו של המנהיג ה- הודי הגדול, גניו, כאשר סיים את חוק לימודיו במשפט באוניברסיטה בריטית, נדהם למראה מצבם של בני עמו באפ- ריקה ואדישות אנגליה, שליטת הודו, כלפי הבעיה.

ואז רק החל העולם להתעניין ולח- שוב, כי אין זה בכל זאת חוק מן השמים, שכושים נולדו להיות עב- דים לגזע הלבן, וכדי לעודד הכרה זאת, אורגנו גם מאורעות-דמים לא מצטים בערי אפ- ריקה הדרומית.

ראש הממשלה דניאל מרן

הזהב השני חורר. למרות ש- אחוז ניכר של הל- בנים הוא "עולים חדשים", לא מעיז איש מהם להתקר- מם נגד המשטר ה- קיים. אנגלים, ש- בארצם מתרעמים נגד כל גילוי של אי-צדק, שוכחים את האידיאלים הנש- גבים שלהם, כבואם תחת ההשקפה המנוונת של האפרטאיד. כשכל הית- רונות הם לצידי, מדוע יהפוך הלבן את המשטר? עושרה של אפריקה הדרומית מורכב מהזהב השחור — הילידים — לא פחות מאשר הזהב הצהוב והיהלומים, הנחצבים ממעמקי האדמה.

משך השנים האחרונות הסתמנה בכל זאת תנועה פושרת לשיפור מעמרו של הכושי, אשר בראשה עמד המרשל יאן סמאטס המנוח. אולם גילויים רפורמטיביים אלה, למרות שהיו פוש- רים ביותר, ולמרות מעמדו האייתן של המרשל הזקן, הביאו לידי הפיכה פוליטית, שהעלתה את דניאל מלאן לשלטון.

גיים חמישי? ואז גברה תנועת ההפרדה לממדים חריפים ביותר. הממ- שלה החדשה עיבדה תוכנית, שלפיה תחולק כל הארץ לשני אזורים, האחד ללבנים בלבד והשני לכושים, תחת שלטון והשגחה של הלבנים. כי אל חישובי השליטים נוסף גם חישוב חדש, מעורר חרדה: הקומוניזם. אם יכבשו הרוסים את המזרח, ור גיעו לאפריקה הצפונית, האם לא ימצאו בהמוני הכושים בדרום את הגייס התי- מישי, שיפיל את כוחות המערב מב- פנים?

אך גים ואחיו שותקים כאילו כל הבעיה אינה קיימת לגבי יודים. הם שותקים, ומחכים...

בזמן שהכושים שותקים, ומי- חכים (כי אין להם לאן לפי- נות, כאשר נציגיהם הרשמיים בעולם, הם מדכאים — הלב- נים עצמם) משתדלים ההודים לשנות את מעמדם.

לא חוק מן השמים. בישיבה אחרי ישיבה של מוע- צת אוי"ם נדונה תביעתה של הודו נגד ממשלת דרום-אפרי- קה. על הפרת התנאי האלמני- טרי של סויון זכויות האדם, ללא הבדל של גזע, דת או צבע. התביעה הובאה בפני בית-הדין הבינלאומי, שהוציא פסק-דין נגד עמדת ממשלת דרום-אפריקה, ויעץ לה לבוא במגע עם נציגי הודו, כדי לישב את הסכסוך, והיגו, לשפר את מצב ההודים באפריקה הדרומית.

אולם מכל זה לא נגרם כל שנוי מעשי במצב. ההודים נשארו מעברו המקופח של קריהצבע.

"לאירופאיים בלבד." זהו פרוש הכתובת הצבועה על הספסל העירוני ביוהנסבורג. שום כושי או הודי לא יעז לשבת עליו.

"היו כושים טובים..." ללבנים דרושים משרותים — לכל יד לבן עשיר דרוש כושי, שיגדל עמו ויהיה לו למשרת אישי עד סוף ימיו. כושים אלה מקבלים הכשרה מיוחדת לחפקידם בבתי-ספר תחת השגחה לבנים, המורה מטביר — אלוהים ברא בני-אדם וגם כושים. **גם למכתבים יש צבע.** הדאר, ככל שאר השירותים הציבוריים, מחולק אף הוא לשני חלקים ומשני יכרי "קו הצבע". לכל גזע בארץ הגזעים שרות משלו, פקידים משלו.

אחרי העבודה. משך שעות רצופות עבדו בבטן האדמה בחום לח ומחניק. בצאתם, מכסים את גופם עטור הסחבות בבגדי-אחרי-העבודה — שמיכות צמר גם — ועושים את דרכם לאזורים הסגורים המיועדים לכושים בלבד, ואשר אסור להט לעזבם בלי רשות.

ירופים — בורים, אנגלים ויהודים — הגזע שאר האוכלוסייה; אסיאתים — בני הודו תבסס ע"י משיכת מתישבים חדשים, בעיקר